

## Un espectacle fascinant a Sant Llorenç de Morunys

**LA CERIMÒNIA DE LA LLUM.** Lúdia Pujol i Mohamed Bout Ayoub (veus). Xavi Lozano, Efrén López, Mohamed Soulimane, Pau Marcos, Míriam Encinas, Aleix Tobias, Angelo Manhenzane, Martí Hosta, Miguel Ángel Cordero i Dani Espasa (instruments). Escenografia i direcció d'art: Judit Vidal i Mireia Cusó. Assessorament historicoartístic: Almudena Blasco i Francesc Massip. Dir. musical: Dani Espasa. Producció: Jesús Manuel Montané. Promotor: el Monegal Cultural. Direcció: Lúdia Pujol.  
**ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANT LLORENÇ DE MORUNYS. 23 I 24 D'ABRIL DE 2010.**

per J. C. C.

A costumats a manifestacions d'estructura formal convencional, quan apareix quelcom radicalment diferent, l'exercici de la crítica esdevé molt complicat. Aquest és el cas de la proposta que ens ocupa, que va acollir la bella església de Sant Llorenç de Morunys, propiciada per aquesta iniciativa dia rere dia

més ambiciosa i imaginativa que és el Monegal Cultural.

*La cerimònia de la llum* és un espectacle que no té referents i que, de fet, a partir de la seva celebrada presentació en l'indret esmentat, cada marc en ponderarà o condicionarà la realització, ja que aquest component assumeix un paper no determinant però sí significatiu.

El títol situa molt bé el con-

tingut: és una cerimònia, una autèntica celebració –gairebé una concelebració, perquè el públic se'n sent partícip–, en què sobre el concepte “llum” entès també com a naixença, un guió musical que pivota a redós d'*El llibre vermell de Montserrat* converteix l'enfilall de temes musicals en un exercici litúrgic que embolcalla l'espai i que sedueix l'espectador. Escenari natural, configuració

escènica, dramaturgia, riquesa i elaborada tria musical, d'un acusat context medievalista, juntament amb interpretacions admirables configuren un espectacle inexplicable en termes convencionals, però que comprèn i fascina. Tot, cal remarcar que tot, fins i tot el programa de mà, es produeix en uns elevats nivells d'excel·lència, en un treball genèricament coral, per bé que, és clar, emergeixi per força el protagonisme personal de Lúdia Pujol, autèntic *deus ex machina* de la proposta. El seu cant és persuasiu i cerca més convèncer que no complaure en el sentit hedonista de l'expressió.